

LUMINA

FOAIE RELIGIOASĂ-CULTURALĂ PENTRU POPOR

ABONAMENTUL:
Pe an: 12 coroane
Pe 6 luni: 6 "
Pe 3 luni: 3 "
Un număr 24 bani

APARE JOIA

REDACTOR:
Dr CORNEL CORNEAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.: Strada Timișorii Nr. 59.

TELEFON Nr. 30.

INSERTIUNILE SE SOCOTESC AMĂSURAT TARIFEI
MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Pocăiții

Credința și Botezul

Dr Sebastian Stanca

Cea dintâi și poate cea mai grea rătăcire o săvârșesc pocăiții față de taina botezului. Ei susțin că omul prin botez e curat și sfânt, liber de păcate, prin urmare omul nu se poate boteza decât atunci, când cunoaște pe deplin legea lui Isus, când »crede« și pe baza credinței acesteia s'a curățit definitiv de păcate.

Pocăiții nu iau în seamă că omul de-ar trăi cât Matusalem nu poate nici când ajunge în viața aceasta pământeană la curățirea desăvârșită de păcate, pentru că »nu este om care să fie viu și să nu greșască« (Ecles. 7. 21). Prin urmare omul n'ar avea drept nici când să se boteze, decât doar pe patul morții.

Dar Isus și apostolii nici nu cer condiția pusă de pocăiți. Ei nu cer curățirea definitivă de păcate, nu cer »credința« accentuată de pocăiți înainte de botez, pentru că nicăiri apostolii nu zic, că omul prin botez e curat și sfânt. Din contră ei susțin că păcatul »trăește« în om până la moarte (Rom. 13. 10), doar' de aceea a pedepsit Dumnezeu omenimea cu moartea. (Rom. 5. 12).

Apostolii propoveduiau legea cea nouă și lor le era de ajuns dacă popoarele cari îi ascultau »primiau bucuros cuvântul lor« (Fapt. Ap. 8. 14 și 2. 41), ei le botezau.

Mintea naturală încă îți spune, că e imposibil, ca un om, auzind o lege nouă dintr'odată să o și creadă. Îți trebuie învățatură și luminare îndelungată până să poți crede tot.

Ar fi însă păcat ca pe un om, care vrea să creadă, să nu îl lași să se apropie de credința aceasta, deschizându-i ușa ca să intre în casa ta. Și

ușa aceasta la legea lui Isus e botezul. Ai putea asemăna învățatura aceasta a pocăiților cu omul, care are o casă frumoasă, un palat plin de bunătăți și bogății care de care mai alese. El stă în ușa casei și cheamă poporul, să vină să-i vază și să-i guste bogățiile și bunătățile. Poporul vine, dar el nu lasă să intre numai oamenii mari, cari declară că cred orbiș ceea-ce zice el. Pe copii îi ține afară sătui și flămânzi ani dearândul până-ce cresc oameni mari și numai atunci le permite ca să intre în împărăția lui. Legea lui Isus nu aprobă aceasta. Isus »voeste ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului« (Tim. I. 2. 4). Isus chiamă pe toți în casa sa și copii și oameni mari, le deschide ușa prin botez pentru că după ce intră să învețe tainele legii lui, »să vină la cunoștința adevărului«. Iar după ce cunoaște tot, apoi să creadă și crezând să se mântuiască.

Și sf. Scriptură dovedește, că apostolii au botezat oameni, cari nu »credeau« așa cum cer pocăiții, ci au primit bucuros cuvântul apostolilor. Au avut ei vreme, după aceea să învețe și învățând să creadă cu tot sufletul.

Când Filip s'a pogorât în Samaria să propoveduiască evanghelia, poporul nu cunoștea legea cea nouă, dar »au crezut lui Filip că vestește adevărul«, (Fapt. ap. 8. 12) adecă s'au încrezut în Filip că le aduce o lege bună »și au primit bucuros cuvântul lui și s'au botezat« (Fapt. ap. 8. 14).

Păzitorul temniței, care seara era încă păgân, peste noapte se botează. (Fapt. ap. 16. 32). Ce »credință« a putut avea acesta?

Simon era creștin, se botezase, dar necunoscând legea lui Isus, face greșeli mari, crezând că darul lui Dumnezeu se poate cumpăra cu bani. Petru îl dojenește »Pocăite-te de răutatea ta

și te roagă lui Dumnezeu să te ierte«. (Fapt. ap. 8. 22). Va se zică a fost păcătos și după botez.

Efesenii erau creștini botezați, dar credința lor nu era curată, făceau multe greșeli. De aceea Pavel le scrie »Desbrăcați-vă de omul cel vechiu cu petrecerea de mai 'nainte și vă înnoiți în Duhul minții voastre«. (Efes. 4. 17—24).

Toți aceștia erau creștini, erau botezați de apostoli fără ca ei să »creadă« credința cerută de pocăiți. Apostolii știau, că legea cea nouă a lui Isus atât de minunată, popoarele nu o pot pricepe dintr'odată, ci le trebuie propoveduire, învățatură îndelungată, până ce poate prinde rădăcini adânci în sufletul lor. Cu toate acestea îi botează pe toți cei-ce »primesc bucuros cuvântul lor«, pe toți cei-ce declară că vreau să se boteze, deoarece ei înșiși mărturisesc, că omul prin botez nu e cu desăvârșire curat ci »se înoeste spre cunoștință«. (Colos. 3. 10). Isus a dat prin botez »îndreptarea spre viață«. (Rom. 5. 18.)

Adecă primește pe cel-ce voeste să se boteze, deschide ușa celui-ce vrea să intre în casa ta, dă-i puțința ca să înțeleagă și să cunoască cele ce sunt înrânsa și să învețe cum să se poarte, cum să creadă ceea-ce trebuie să creadă.

Acest înțeles îl au și cuvintele lui Isus la Mat. 28. 19 și Marcu 16. 16., pe cari se razimă pocăiții. Isus zice la Matei »Mergând învățați toate neamurile botezându-le pe ele în numele Tatălui, Fiului și al sf. Duh, învățând să păzească toate câte am poruncit vouă«. Ce rost are să zică Isus de două ori »învățați«. Ori trebuie oamenii învățați înainte de botez și atunci după botez nu mai are rost să-i învețe, ori să-i înveți după botez și atunci ce rost are cel dintâi »învățați«. În punctul acesta ne deslușește evang. Marcu. Tot cuvintele acestea

